

Viljellen ja varjellen

Kun katson ulos työpaikkana ikkunasta, näen kauniin talvisen maiseman. Ulkona on kerrankin kunnan pakkaspäivä, aurinko paistaa ja hanki hohtaa valkoisena. Tänä talvena tällaiset päivät ovat olleet aika harvinaista herkkua, talven säät ovat olleet kovin vaihtelevia. Maisema ulkona herättää ristiriitaisia ajatuksia. Toisaalta näen siinä Jumalan luoman kauniin maailman ja toisaalta se muistuttaa siitä, mitä me ihmiset olemme tuolle maailmalle tehneet. Tällaiset kauniit talvipäivät ovat muuttuneet harvinaisiksi, koska me ihmiset emme ole osanneet hoitaa Jumalan meille antamaa tehtäväämme luomakunnassa.

Tämän sunnuntain evankeliumitekstissä Jeesus kertoo meille kylväjästä ja kylvämisestä (Luuk. 8: 4–15). Tuohon aikaan kylväminen oli ihmisille tuttua puuhaa ja välttämätöntä ruuan saamiseksi. Jeesuksen aikaan ihmisillä ei yleensä ollut kuin juuri se välttämätön, mitä he tarvitsivat elämäänsä. Meidän näkökulmastamme tuon aikainen elämä vaikuttaa kovin vaatimattomalta. Meillä täällä Suomessa on paljon kaikkea, suurimmalla osalla enemmän kuin tarvitsemme. Miten voisimme olla tyytyväisiä vähempään, kun maapallo ei kestä tällaista kulutusta? Miten osaisimme käyttää maapallon resursseja niin, että ne jakautuisivat tasaisesti kaikille meille maapallon asukkaille? Kuten Jeesus vertauksessaan sanoo, tarvitsemme hyvää maata, jotta siemen voi kasvaa ja tuottaa satoa. Tarvitsemme konkreettista hyvää maata, johon siemenen kylvää. Emme tarvitse saastunutta, ylikulutuksesta kärsivää maaperää, joka ei lopulta enää tuota satoa. Lisäksi tarvitsemme sitä hyvää maaperää, jota Jeesus vertauksessaan tarkoitti ihmisillä, jotka ottavat Jumalan sanan vastaan ja elävät sen mukaan. Tähän Jumalan sanaan kuuluu huolenpito itsemme lisäksi lähimmäisistä ja myös luonnosta.

Raamatun alkulehdiltä löytyy tuttu Jumalan meille antama kehoitus viljellä ja varjella tätä maailmaa. Viljellä olemme osanneet, varjelu onkin sitten toinen juttu. Jumalan sana muistuttaa meitä kohtuullisesta elämäntavasta ja luonnon kunnioituksesta. Kunnioitus luontoa kohtaan kertoo kunnioituksesta kaiken Luojaan, Jumalaa kohtaan. Raamatussa kerrotaan, kuinka Jumala tarkasteli kaikkea luomaansa ja se oli hyvää. Meidän tehtävämme on pitää kaikesta tästä hyvästä hyvää huolta.

Tuuli-Maria Holm

Taipaleen seurakunnan vastaava nuorisotyönohjaaja

*Kirjoitus on julkaistu Länsi-Saimaan Sanomissa
20.02.2025*